

GALILEA

(FRAGMENTO)

Lo bon Jesús un matí
s'enfila per la montanya,
respatller de Nazareth,
á l' hora en que hi munta l'alba.

Lo sol de Grecia li riu,
l' aliena l' sol de l' Arabia,
veu l' Egipte soterrat
en son fossar de Piràmides,
veu á Cartago cayent
y veu á Roma que s' alça,
afalconat ab l' món
sols per ferlin presentalla.

Mirant lo món á sos peus
hi vessa á dolls la seva ànima,
¡ay! y als homes sos germans
sos braços petits aixampla,
al seu amor infinit,
com si la creu li trigava.

Ab son primer raig lo sol
lo dibuixa en la montanya,
y d' aquells braços oberts
l' ombra creix y s' ageganta
per la serra y per la vall
cap á l' Europa llunyana,
unit lo Carmel august
y la mar que l' enmiralla,
cel y terra, l' home y Deu,
ab una immensa abraçada.

JACINTO VERDAGUER

(Del libro *Nazareth*).

JO SÓ FILLA DE MARÍA

(FRAGMENTO)

Io no sé cançons profanes
que á María fan plorar,
mes cançons son cristianes,
fins al cel les vull cantar.
Canta, canta, llengua mía:
Jo só filla de María.

Los plahers de aquesta vida
en vas d'or me donan fel,
mes la verge me convida
ab plahers que son del cel.
Per axó dich nit y dia:
Jo só filla de María.

Si'l dimoni'm para llaços,
jo altres llaços cercaré;
joh María, en vostres braços
quan serà que hi dormiré!
Tot dihen com qui somia:
Jo só filla de María.

Si ab vestits y riques joyes
me temptás la vanitat,
que encamina tantes noyes
al abisme del pecat,
mes modesta'm vestiría:
Jo só filla de María.

JACINTO VERDAGUER

(Del libro *Flors de María*).

Cuadro de JUAN LLIMONA.

CATALUNYA Á L'ANY VUYT

Dalt al bell cim del Pirineu un dia
son vol parava l'àliga francesa,
y girant al entorn l'ullada encesa,
veg'l lleó d'Espanya que dormia:

—Ara es hora, —cridá, —l'Espanya es mia;
y afalconantla ab pèrvida escomesa,
de sa corona y d'ella y tot seu presa
que de ferro ab ses urpes estrenya.

Lo ferreny català que estava alerta,
sa mare pátria al contemplar cativa
exclamá, al coll posantse lo trabuch:

—Mentre'l lleó d'Espanya se desverga
jo alcante'l somatent, àliga altaiva,
vaig á esperarte en los turons del Bruch.—

JACINTO VERDAGUER

(Del libro *Patria*).

